

lejligheder i de pågældende kommuner, ikke den videre bliver afvist med den begrundelse, at de ikke har bopæl i den kommune, hvori lejligheden er beliggende. De krav til bopæl i kommunen af en vis varighed, som boliganvisningsudvalget måtte stille, skal efter ændringsforslagets § 9, stk. 3, anses for opfyldt, når blot den lejlighedssøgende har haft bopæl i et tilsvarende tidsrum i en eller flere af de nævnte kommuner. Det vil herved blive opnået, at hovedstadsområdet til en vis grad, hvad boliganvisningen angår, kommer til at udgøre en enhed.

I § 9, stk. 1, foreslås det at fastsætte, at udvalgets godkendelse skal foreligge inden 8 dage. Sker dette ikke, må bytningen i analogi med reglen i § 5 betragtes som godkendt.

Bygherrer, der opfører mindre huse til eget brug, ønsker ofte at indrette en ekstra lejlighed til brug for nære slægtninge. Boliganvisningsudvalgene har imidlertid ofte modsat sig sådan udlejning, hvilket har medført, at de pågældende bygherrer har opgivet at indrette 2 lejligheder i ejendommen. Af samme grund undlader ejere af større villaer ofte at dele deres hidtidige beboelse i 2 selvstændige lejligheder. Da dette må anses for uheldigt, foreslås det i § 9, stk. 4, at tillægge ejeren af et hus, i hvilket der kun er indrettet 2 lejligheder, hvoraf ejeren bebor den ene, en vis ret til at udleje den anden lejlighed til visse nære slægtninge.

§ 9, stk. 6, i ændringsforslaget (lovforslagets § 138, stk. 2) betyder en udvidelse af reglerne i forslaget § 138, stk. 2, således at en udlejer får ret til at udleje en lejlighed til enhver, der har måttet fraflytte en tjenestebolig uden hensyn til, om den lejlighedssøgende har været tjenestemand eller funktionær i koncessioneret virksomhed. Foruden tjenestebolig er nævnt funktionærbolig. Dette er begrundet i, at § 12, stk. 2, nr. 3, foruden privat tjenestebolig nævner beboelseslejligheder, der er udlejet til personer, der er funktionærer ved ejendommens drift (viceværtlejligheder). For at undgå den urigtige modsætningsslutning, at lejligheder af den sidstnævnte kategori ikke skulle

være omfattet af § 9, stk. 6, er funktionærbolig nævnt sideordnet med offentlig eller privat tjenestebolig. Rent umiddelbart kunne det synes at have været mere nærliggende i stedet for den valgte formulering at henvise til de i § 12, stk. 2, nr. 3, omhandlede lejligheder. En sådan henvisning ville imidlertid ikke være rigtig, idet denne bestemmelse kun omfatter lejligheder, der var udlejet den 23. maj 1946, medens § 9, stk. 6, også bør omfatte lejligheder, som først efter den nævnte dato er blevet udlejet til de i bestemmelsen omhandlede formål.

Sidste punktum i § 9, stk. 6, betyder en indskrænkning i forhold til lovforslagets § 138, stk. 2. Medens den, der fraflytter en tjenestebolig efter § 138, stk. 2, kunne overtage en lejlighed også i andre kommuner end den, hvori tjenesteboligen var beliggende, er det efter ændringsforslaget en betingelse, at en lejlighedssøgende kan godtgøre, at han forgæves har søgt lejlighed i sin hidtidige opholdskommune, eller at han har en berettiget interesse i at søge lejlighed i den kommune, hvori den ledige lejlighed er beliggende. Kravet om, at den pågældende skal godtgøre, at han forgæves har søgt lejlighed i sin hidtidige opholdskommune, bør ikke håndhæves for strengt, og udvalget skal henstille, at boligministeriet i cirkulære til kommunalbestyrelser eller boliganvisningsudvalg gør opmærksom på, at kravet bør anses for opfyldt, når den pågældende overfor udvalget dokumenterer, at han har udfoldet rimelige bestræbelser for at skaffe sig anden lejlighed ved annoncering i dagblade, og at han tillige fremskaffer en erklæring fra boliganvisningsudvalget i den kommune, hvor tjenesteboligen er beliggende, om, at udvalget ikke har været i stand til at anviser ham en anden passende lejlighed.

Med hensyn til den omtalte bestemmelse i ændringsforslagets § 12, stk. 2, nr. 3, skal iøvrigt bemærkes, at boligministeriet ved forespørgsler fra boliganvisningsudvalgene om, hvad der forstås ved privat tjenestebolig, hidtil har givet udtryk for den opfattelse, at det, for at der kan siges at foreligge en privat tjenestebolig, må kræves, at